

Esmâ Nur Sarı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

22.01.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acemi Şair

Şusturamaz oldum yine,
İçimdeki acemi şairi,
Alır eline kalemi,
İçini içime döker,

Sanmayın ki duygusuz,
Bilinmez ki benden duygulu,
Almış başını gider,
Yine uzun şiirleri.

Yine dertlidir içim,
Sus desem de susmaz,
Bu gönül dayanmaz,
Biraz sükût içim!

Sil göz yaşlarını artık,
Bak geldi senin ki,
Sadece gözlerini kapa,
Sonsuza dek onunla birlikte.

Esmâ Nur Sarı

Boş Kağıt

Yazılır mıydı düşüncelerimden kitap,
Konuşurdu yine bilinmez hitap.

Gitse keşke bütünlüğüm, dağılsam,
Yollarda değil gönüllerde arasam.

Kalmadı mecalim, yok artık sana derman,
Elbet diyecektin bir gün aman.

Neticede değil önemli,
Bilir misin kendini bu denli.

Kağıt boş, kalemde mürekkep yok,
Ama gelsen sorsan gönüller hep tok

Nereye götürüyor kim bilir seni,
Bilirim diyeceksin yine nefsin.

Sorulmaz hesabın sanma,
Bu yalanlara inanıp kanma.

Sevgiyle aşk meşk karışmış,
Yaşlıların yüzü üzüntüden kırışmış.

Görünmezlik değil bu seninki,
Üzüyorsun bilmeden kalbindekini.

Bak yine dalmışım sebep sen,
Yanıyor dilim mi yüreğim bilmiyorken.

Esmâ Nur Sarı

Dinle Beni

Bak yine bir kitap,
Bizden bahsediyorlar,
Neden öyle kaçaklar gibisin?
Ne olur dinle beni.

Bir sayfadan ötekine gidersin,
Beni hiç beklemezsin,
Nedir bu ?
Ne olur dinle beni.

Kalemin ucu bitti yine,
Yetişdim sana nihayet,
Kaçamazsın artık,
Ne olur dinle beni.

Bitti sayfalar okudun mu?
Ayrılma zamanı gelmiş işte,
Ciğliklerim boğuldu mürekkeplerde,
Ne olur dinle beni.

Esmâ Nur Sarı

Dördörtlük

Kırılır elbet insan da
Bir canı var kapıda
Açılsa her şey bitecek
Ne olacağını bilemeyecek

Dilinin ucunda söylemeli
Kelimeler olmayacak kirli
Zaten ne anlami kalır ki
Kalp kırılmış belli ki

Yüzüne söyle herşeyi
Ama unutma birşeyi
Seninde duyguların var
*

" * " sonunu getiremediğim bir şiir oldu. Zaten bizde dördörtlük değiliz....

Esmâ Nur Sarı

Ey Müslüman Kardeş

Yağmur gibi yağıyor,
Mermiler,bombalar,
Nice zulum altında,
Müslüman kardeşler.

Nasıl uyurum?
Mermilerden kaçarlarken.
Nasıl umursamam?
Yatacak yerleri yokken.

Korku dolu çocukların,
Hüzün bakışlı ailelerin,
Yaşadıklarını bilmeden,
Duyamazlıktan gelemezsin.

Hangi ciğer dayanır,
Evlât acısına,
Ya ana babasızlığa,
Senin duyguzuluğuna.

Şimdi sen rahat uyuma,
Rüyalarında gezinsin,
Şehit çocuklar,
Peşinden koşsunlar.

Biçare olur belki,
Ellerini açıp,
Bir dua edersin,
Göz yaşları dinsin diye.

Sen müslümansan,
Unutma unutturma,
Zulum altında kalanları,
Dualarında unutma....

Esmâ Nur Sarı

Hayallerim

Aslında vardı hayallerim,
Peşinden hiç durmaksızın,
Koştuğum hayallerim,
Hiç pes etmeden gittiğim.

Beni rahatlatan,
İçimi güvenle dolduran,
İyimser hayallerim vardı,
İnanmak istesemde imkansız.

Boş yere değildi,
Sadece mutlu olmak,
Bütün derdim buydu,
Temiz yürekli hayallerim.

Kimi zaman bir denizde,
Bazen de çölde,
Bir ordan bir buraya,
Sınırsız hayallerim vardı.

Bir daldım mı çıkamam,
Belki de gerçek dünyaya,
Teslim olmak istemem.
Uçsuz bucaksız hayallerim var benim.

Elinden tutup götürsem,
Sen de elimi hiç bırakmasan,
Mutlu mesut olsak,
Benim hayallerimde.

Gördün mü yine,
Çenem düştü kuyuya,
Al işte bir hayal gücü daha,
Durduramam istesem de hayallerimi.

Gerçi bazen bir ağacın altında,
Ama bu ağaç çilek ağacı,
Hiç öyle olur mu demeyin,
Bu benim hayalim.

Bir de seni hayal etmişim,
Sen de beni pişman etmiştin,
Vazgeçtim imkansızdan,
Hayallerimden vazgeçemedim.

Sanma ki hergün ,
Seni beklerim hayallerimde,
Sadece hayal bu,
Masal değil ya!

Bak bir aşk daha battı,
Karanlıklara bıraktı,

Keşke yeniden doğsa,
Bir aşk hayali.

Esmâ Nur Sarı

Kalbin

Hissettir bana,
O eşsiz sevgini ,
Kalbindeyse eğer,
Beni bekletme .

Bana küssen de,
Benden asla vazgeçme,
Biliyorum çünkü ,
İçine işlemişim senin...

Hayallerinde sonsuz,
Dünyada kısıtlı,
Bu sevgin böyle kalmasın ,
Kalbinde kalayım.

Sev beni sevgili,
Ben de seni severim,
O vakit gelsin,
Seninle öleyim....

Esmâ Nur Sarı

Mürekkep

Bilerek olmadı,
Elim çarpar kayardı,
Yine her yer,
Mürekkep kokardı.

Derman kalmaz elimde,
Kalırsın zihnimde,
Aklımın en derininde,
İnanmak istemesemde.

Dalar giderim öylece,
Kimse anlamaz gecelerce,
Kağıda dolar da mürekkep,
Karışır her kelime hece hece.

Esmâ Nur Sarı

Ölüm

Bu büyük bir imtihan
Görmesek de fark etmesek de,
Yaşlar gözünde eksik olmasa da,
Toprak olacağız işte

Kimi inkâr eder,
Kabullenemez öleceğini,
Ama bilmez ki gerçekliği,
İmtihan bitecek işte,

Esmâ Nur Sarı

Özlem

Kimin kime güveni var ki Ey Nebi.
Şimdi herkes nefsinin kölesi.
Kalplerde taş kesmiş,sevemiyor kimseyi.
Ellerim her gün semada,geri dönenler olursa diye.
İçim parçalanıyor Sirac-ı Münir.
Yetiş! Bu ne hâl?
Senin ümmetin bu olamaz Rasûlüm.
Şu an akan göz yaşlarım,
Şana olan hasretimden Ya Habibim.
Özletiyorsun kendini bizlere.
Ama bir şekilde ulaşıyorsun bizlere.
Biliyorum çünkü hissediyorum.
"Hadi"diyorsun,duyuyorum.
Benim ümmetimin gençliği "Ha gayret"
Bu zorluklarda geçer.
Ve gelen vahiyle ekliyorsun:
"Her zorlukla beraber bir kolaylık vardır."
Rasûlüm,ya dayanamazsak neolacak halimiz?
Küser,darılır mısın yoksa bize?
Bu cefalar boşuna değil,biliyorum.
Yardıma ihtiyacımız var Ey Nebi!
Biz artık kevser başında beklediğini görmek istiyoruz.
Fani dünya yeter,
Bu gördüklerimiz yeter.
Keşke bitse bunların hepsi.
Gelsek,varsak yanına.
Biraz yüzümüz yok sana karşı.
Layık ümmet olamadık.
Ama çabalıyoruz,inan Ey Aziz
Ne olur cennetine bizi komşu müjdele.
Bak dayanmıyor yüreğimiz,
Sana bir adım kalmış ama
Biz tembelliğimizden kalkamıyoruz bile.

Esmâ Nur Sarı